

Warszawa, 13 grudnia 2022 r.

WZWL.5142.1554.2022.KP

DECYZJA

Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków w Warszawie działając na podstawie art. 89 pkt 2, art. 91 ust. 4 pkt 4, art. 6 ust.1 pkt 1 lit. c, art. 7 pkt 1, art. 36 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r., poz. 840), art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) oraz § 13 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków, z 2 sierpnia 2018 r. (Dz. U. z 2021 r., poz. 81),

– po rozpatrzeniu wniosku z dnia 06.12.2022 r. (data wpływu do urzędu) złożonego przez Narodowy Instytut Kultury i Dziedzictwa Wsi (siedziba: ul. Krakowskie Przedmieście 66, 00-322 Warszawa) za pośrednictwem pełnomocnika Marka Chacińskiego (ul. Długa 56/1, 31-146 Kraków) w sprawie wydania pozwolenia na działania polegające na wstawieniu w dach lukarny budynku położonego przy ul. Krakowskie Przedmieście 66 w Warszawie w dzielnicy Śródmieście systemowej klapy oddymiającej.

orzeka

- 1. pozwolić** Narodowemu Instytutowi Kultury i Dziedzictwa Wsi (siedziba: ul. Krakowskie Przedmieście 66, 00-322 Warszawa) na działania polegające na wstawieniu w dach lukarny budynku położonego przy ul. Krakowskie Przedmieście 66 w Warszawie w dzielnicy Śródmieście systemowej klapy oddymiającej, zgodnie z materiałami graficznymi dołączonymi do wniosku.
- 2. określić warunek** polegający na obowiązku kierowania robotami budowlanymi albo wykonywania nadzoru inwestorskiego przez osobę spełniającą wymagania, o których mowa w art. 37c ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- 3. określić warunek** polegający na przekazaniu wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia robót budowlanych, a w toku robót budowlanych na 14 dni przed dniem dokonania zmiany osoby, o której mowa w pkt. 2:
 - imienia, nazwiska i adresu osoby o której mowa w pkt.2
 - dokumentów potwierdzających spełnienie przez te osoby wymagań, o których mowa w art. 37c ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami
 - oświadczenia osoby, o której mowa w pkt.2, o przyjęciu przez tę osobę obowiązku kierowania robotami budowlanymi albo wykonywania nadzoru inwestorskiego,
- 4. Termin ważności decyzji:** 31.12.2027 r.

Uzasadnienie

Budynek znajdujący się przy ul. Krakowskie Przedmieście 66 w Warszawie w dzielnicy Śródmieście wpisany jest indywidualnie do rejestru zabytków nieruchomości województwa mazowieckiego, decyzją z dnia 01.07.1965 r., pod numerem rejestru A-252.

Stosownie do art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wymaga prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków.

Przedmiotowy budynek użytkowany jest obecnie przez Narodowy Instytut Kultury i Dziedzictwa Wsi. W roku 1454 wzniesiono pierwszy klasztor, był to wolnostojący budynek usytuowany po południowej stronie kościoła, który uległ zniszczeniu w wyniku pożaru, jaki wybuchł pięćdziesiąt lat później. W roku 1511 ukończono budowę nowego, ceglanego klasztoru wzniesionego po południowej stronie kościoła. Dwa lata później dostawiono do niego skrzydło wschodnie (w strefie przyziemia zachowane do dnia dzisiejszego), połączone od północy z zakrystią kościoła. Skrzydła klasztorne utworzyły układ asymetrycznej litery T, w którym wschodnia, dwuosiowa część skrzydła południowego była dwukrotnie dłuższa od części zachodniej. W latach 1520-1533 do południowej ściany kościoła dobudowano krużganek północny.

Kolejna przebudowa klasztoru przyniosła przedłużenie skrzydła południowego ku zachodowi. W roku 1603 do skrzydła południowego dostawiono dwukondygnacyjne, cofnięte względem linii zabudowy skrzydło zachodnie. W podobnym czasie nad krużgankiem północnym nadbudowano piętro tworząc całkowicie zamknięty wirydarz z czterostronnymi krużgankami. W roku 1634 powstał zachowany do dnia dzisiejszego południowy odcinek skrzydła wschodniego, pełniący niegdyś funkcję biblioteki i lektorium. Dobudowano go do południowej elewacji skrzydła południowego, w wyniku czego wysunięty szczyt wschodni skrzydła południowego utworzył w elewacji wschodniej klasztoru charakterystyczny ryzalit.

W konsekwencji pożaru, jaki wybuchł w roku 1656 górne kondygnacje klasztoru uległy całkowitemu spaleni. Odbudowano je zmieniając ostrołukowy wykrój okien i przykrywając tynkiem gotycki wątek murów, a w skrzydle południowym zastępując gotycki szczyt wschodni trójkątnym naczółkiem z okulusem. Rok 1783 przyniósł zmiany w skrzydle zachodnim, które przedłużono w kierunku południowym, łącząc z budynkiem bramnym sąsiedniej posesji.

Trzykondygnacyjną, otynkowaną elewację zdobiły jedynie wąskie, prostokątne otwory okienne oraz gzymsy koronujące, ponad którym budynek przykrywał stromy, dwuspadowy dach z wysokimi, tynkowanymi kominami. Dalszą przebudowę skrzydła zachodniego datuje się na rok 1796. Na lata 1818-1821 przypada rozbudowa skrzydła zachodniego. W jej wyniku budynek zyskał fasadę w formie, jaką możemy oglądać do dzisiaj. Dwukondygnacyjna galeria arkadowa została dobudowana od strony Krakowskiego Przedmieścia wzdłuż zachodniego skrzydła klasztoru, zgodnie z projektem Christiana Piotra Aignera, architekta, który trzydzieści lat wcześniej skomponował nową elewację frontową dla kościoła bernardynów. Tym samym elewacja klasztorna została zrównana w linii z elewacją frontową kościoła.

W roku 1870 galerie arkadowe na piętrze dawnego skrzydła zachodniego przeszklono, a długą, 50-cio metrową przestrzeń przekształcono na salę ekspozycyjną. Jej wnętrze artyści ozdobili malowidłami i rzeźbionymi medalionami. Kolejna przebudowa dawnych zabudowań klasztornych zamyka się w latach 1881-1884 i ma związek z nowym właścicielem budynków, którym stało się założone w 1875 roku Muzeum Przemysłu i Rolnictwa. Wyburzono wtedy skrzydło południowe oraz tylny trakt skrzydła zachodniego zastępując je nowymi, trzykondygnacyjnymi budynkami. Elewacjom nadano charakter eklektyczny zdobiąc je pasowym boniowaniem w pierwszej kondygnacji, a na piętrach pilastrami ujmującymi półkoliście zamknięte okna w jasnych opaskach skonstrastowanych z ciemnym licem ścian. Dach zdobiła attyka z metalowymi balustradami, a od strony ulicy wyższa, zdobiona płaskorzeźbionym wieńcem laurowym pełna attyka maskująca zachodnią, ślepą ścianę skrzydła południowego wystającą ponad zwieńczenie budynku frontowego. Elewację wschodnią skrzydła południowego zrównano z linią skrzydła wschodniego likwidując ryzalit i zwieńczono szczytem zdobionym wazonami oraz ujętym

wolutami wypiętrzaniem. We wnętrzach na uwagę zasługuje wielka, przepruta ogromnymi, arkadowymi oknami sala odczytowa wypełniająca piętro budynku południowego.

W roku 1939 w czasie nalotu na Warszawę dawny odwach i budynek Muzeum, a także znajdujące się w nim zbiory spłonęły od bomb zapalających. Odbudowę rozpoczęto po roku 1945. Budynekowi dawnego odwachu przywrócono formy z lat 20-tych XIX wieku usuwając okna z arkad drugiej kondygnacji. Przebito również drugą bramę w północnym odcinku podcieni, prowadzącą od ulicy do wirydarza. Tylny trakt skrzydła zachodniego wzniesiono na nowo, jako budynek trzykondygnacyjny, wysokością odpowiadający dwóm kondygnacjom fasady odwachu. Z budynkiem dawnego odwachu zrównano wysokością także gmach muzealny, obniżając go o piętro. W południowej części skrzydła wschodniego utrzymano formy XVI I-wieczne. Po ukończeniu odbudowy zabudowania oddano do użytku Centralnej Bibliotece Rolniczej.

Z uwagi na wpisany w treści decyzji z dnia 22.11.2022 r. znak sprawy WZWL.5142.13.54.2022.KP, brak zgody na wykonanie kłapy dymowej w połaci dachu oficyny przy ul. Krakowskie Przedmieście 66 w Warszawie (połac dachu jest obłożona dachówką ceramiczną) i jednocześnie koniecznością oddymienia klatki schodowej, która służy ewakuacji zgodnie z zatwierdzoną ekspertyzą pożarową, polskimi normami i wytycznymi CNBOP proponuje się aby klapę dymową wykonać nie w połaci dachu, ale wykorzystać w tym celu poszycie lukarny, która znajduje się nad klatką schodową w oficynie. Lukarna jest obłożona blachą łączoną na rąbek stojący.

Istnieje techniczna możliwość aby w dach lukarny wstawić klapę systemową od firmy Lamilux (pasmowa seria S). Klapę taką można wykonać w wykończeniu w dowolnej kolorystyce (proponuje się kolor jak dachówka). W związku z powyższym od zewnątrz wizualnie lukarna zachowałaby swój wygląd, a połac dachu obłożona dachówką ceramiczną byłaby nienaruszona.

Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków po analizie załączonej do wniosku koncepcji stwierdza, iż założone prace są dopuszczalne pod względem konserwatorskim i nie wpłyną negatywnie na zabytkowe wartości przedmiotowego obiektu.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, 00-071 Warszawa za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków; ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.
2. W terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Oświadczenie należy złożyć Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków. Z dniem doręczenia Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania.
4. Niniejsze pozwolenie nie zwalnia z obowiązku uzyskania innych pozwoleń i zgłoszeń wymaganych przepisami prawa.
5. Postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia może zostać wznowione, a następnie pozwolenie może zostać cofnięte lub zmienione na podstawie art. 47 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami

6. Właściciel lub użytkownik obiektu zobowiązany jest do zawiadomienia Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o wszystkich okolicznościach ujawnionych w toku robót, które mogą mieć ujemny wpływ na stan zachowania zabytku oraz zmienić zakres prac określonych w zezwoleniu.

Zwolniono z opłaty skarbowej za wydanie pozwolenia na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jednolity Dz. U. 2021, poz. 1923 ze zm.).

Z up. MAZOWIECKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
KONSERWATORA ZABYTKÓW

/-/

Tomasz Wielądek
Kierownik Wydziału Zabytków Warszawy
Lewobrzeżnej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Narodowy Instytut Kultury i Dziedzictwa Wsi (siedziba: ul. Krakowskie Przedmieście 66, 00-322 Warszawa) za pośrednictwem pełnomocnika Marka Chacińskiego (ul. Długa 56/1, 31-146 Kraków) (ePUAP)
2. WUOZ/WZWL/KP/aa